

Rapport

Datum: 26 maart 2007

Rapportnummer: 2007/052

Klacht

Verzoeker klaagt er namens zijn zoon over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden zijn zoon op 9 februari 2005 naar aanleiding van zijn melding van een inbraak middels opmerkingen hebben laten weten hieraan te twijfelen en hem hebben meegedeeld dat het doen van een valse aangifte strafbaar is.

Verzoeker, die namens zijn zoon op 5 april 2005 een klacht heeft ingediend over de wijze waarop ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden genoemde melding hebben behandeld, klaagt over de wijze waarop de klacht is behandeld. Hij klaagt er met name over dat de politie onvoldoende invulling heeft gegeven aan de poging om de klacht via bemiddeling af te doen.

Voorts klaagt verzoeker over de wijze waarop de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden zijn hiervoor genoemde klacht heeft behandeld. Hij klaagt er met name over dat hem het verslag van de hoorzitting van 28 juni 2005 niet ter goedkeuring is voorgelegd.

Ten slotte klaagt verzoeker er over dat het regionale politiekorps Haaglanden geen actie heeft ondernomen naar aanleiding van de gegrondverklaring van een deel van zijn klacht. Hij klaagt er met name over dat de politie op dit punt:

- geen excuses heeft aangeboden;
- de aangifte niet heeft gewijzigd.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 9 januari 2005, omstreeks 04.15 uur ontvingen politieambtenaren L. en S. van het regionale politiekorps Haaglanden de melding dat er bij een woning in een straat te Zoetermeer glasgerinkel was gehoord. In de mutatie in het dag- en nachtrapport die van de afhandeling van deze melding werd opgemaakt, staat onder meer vermeld:

"Werden wij gestuurd naar het K. alwaar men glasgerinkel hoorde. Tijdens het aanrijden hoorden wij dat het waarschijnlijk bij perceel 153 zou zijn. Ter plaatse aangekomen zagen wij dat het slaapkamerraam was ingegooid. Vermoedelijk met een baksteen.

Getuige had een donkerkleurige man gezien bij de woning. Deze was na de klap in een rode auto gestapt en weggereden. Helaas verder niets bekend. Ook was er niemand in de woning aanwezig. In Genesys (bedrijfsprocessensysteem van de regiopolitie Haaglanden; N.o.) is niets bekend over een bedreiging of een vereffening.

Goede woning gebeld en zij hebben gezorgd dat het raam gedicht werd.

Aangifte zal wel volgen.

Aanvulling (...) 09-01-2005

Aan de bel gegaan bij de bewoner. Deze vertelde ons dat hij een computer en een videorecorder miste, dus volgens hem waren weggenomen.

Het glas van de ruit, die vernield was kon absoluut geen persoon door naar binnen. De knippen zaten ook nog vergrendeld van het raam.

De woning zag er niet uit. Overal lag was en rotzooi. Er stonden zelfs 2 fietsen in deze kleine ruimte. Al met al een grote puinzooi in de woning. Meneer verteld dat de glaszetter de ruit heeft gemaakt en dat de politie, voordat de glaszetter er was al die tijd bij de woning is gebleven.

Meneer vertelt dat valse aangifte doen strafbaar is. Wij verbalisanten hebben de indruk dat meneer niet helemaal 100% is. De computer stond volgens hem op een computermeubel. Dit computermeubel was brandschoon; er lag zelfs geen stof op.

Al met al een grote puinzooi in de woning. Of de aangifte komt weet ik niet. Wordt misschien vervolgd.

aanvulling (...) d.d. 12/1/5

Aangifte opgenomen, aangever gewezen op bevindingen collega's. (...) PV bevindingen opgemaakt."

2. Verzoeker deed op 12 januari 2005 bij politieambtenaar N. van de regiopolitie Haaglanden aangifte van diefstal (door middel van braak) van diverse goederen uit zijn woning. In het proces-verbaal dat hiervan werd opgemaakt is onder meer in de verklaring van verzoeker opgenomen:

"Op zaterdag 8 januari 2005 omstreeks 12.45 uur verliet ik mijn woning. Ik sloot de woning rondom af. Toen ik op zondag 9 januari 2005 omstreeks 21.30 uur bij mijn woning terug keerde, zag ik dat een raam van mijn slaapkamer voorzien was van een opgeplakt noodraam. (...) Uit mijn woning zijn de volgende goederen weggenomen. Een computerkast (...) een printer en een beeldscherm. Het merk van de goederen weet ik niet, ik denk dat zij een jaar of zeven oud zijn. Ook is een videorecorder (...) weggenomen. (...) De videorecorder is een jaar of zeven à acht oud. Verder is er een (...) fototoestel weggenomen. (...) Het fototoestel is ongeveer 5 jaar oud.

U wijst mij op het feit dat collega's van u hebben geconstateerd dat het gat in de ruit niet groot genoeg was om door naar binnen te gaan en dat de knippen nog op het raam zaten.

Ook wijst u mij er op dat Uw collega's gebeld zijn nadat er glasgerinkel was gehoord en onmiddellijk naar mijn woning zijn gereden en dat er weinig tijd was om de bovengenoemde goederen weg te nemen.

De goederen moeten zijn weggenomen nadat het glasgerinkel is gehoord en voordat uw collega's arriveerden."

3. Op grond van de mededeling in het proces-verbaal van aangifte over de grootte van het gat in de ruit en het gesloten zijn van de slotklinken van het raam, liet verzoekers verzekeringsmaatschappij weten niet tot uitkering over te gaan en te overwegen de zaak in handen te geven van justitie.

4. Bij brief van 5 april 2005 diende verzoekers vader, de heer Ko., bij de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden een klacht in over het betreffende politieoptreden. In de brief liet hij onder meer weten:

"Mijn zoon verbleef op het moment van de inbraak ten huize van zijn toenmalige vriendin (...) en ontdekte de inbraak eerst op zondagavond - 9 januari jl. - toen hij rond 21.30 uur thuis kwam.

Hij heeft daarop de politie te Zoetermeer gebeld, daarna mij, en vervolgens hebben twee agenten rond 23.00 uur de zaak in ogenschouw genomen en hem gevraagd of hij terzake aangifte wilde doen. Hij heeft daarop bevestigend geantwoord. Tijdens dat bezoek hebben de beide agenten de suggestie gewekt, dat hij de inbraak ook zelf in scène zou kunnen hebben gezet, dit omdat zij niet konden verklaren hoe de inbrekers binnen zouden kunnen zijn gekomen. De knippen zouden nl. op het moment dat hun collega's kennelijk in de nacht van de situatie hadden bekeken nog op het raam hadden gezeten. Hij heeft die suggestie uiteraard als belachelijk van de hand gewezen.

Mijn zoon heeft (...) aangifte gedaan.

(...)

De suggestie die de twee bewuste agenten op de zondagavond na de inbraak tegenover mijn zoon hebben gedaan, vindt u nogmaals verwoord in het bovengenoemde verbaal (...)

Ik vind het onbegrijpelijk, dat uw medewerkers een dergelijke suggestie konden doen. (...)

De slaapkamer lag op het moment dat ik de situatie zag (hij belde mij kort na thuiskomst en ik was er rond 21.45 uur) bezaaid met glas, de bewuste tegel lag op een kastje naast het bed en zowel de slaapkamer als de woonkamer waren totaal overhoop gehaald om kennelijk zoveel mogelijk goederen van waarde proberen te vinden.

Denkt men nu werkelijk, dat iemand een dergelijke inbraak zelf in scène zet om een - gezien de ouderdom van de ontvreemde goederen - luttel bedrag te innen van de verzekering?

Is het wekken van een dergelijke suggestie nu echt DE manier om een gedupeerde van een inbraak op zijn gemak te stellen?

Het gevolg van deze suggestie is, dat de verzekeringsmaatschappij overweegt om de zaak in handen te geven van justitie en het geheel als gevolg daarvan een zeer slepende zaak dreigt te worden. Hij vernam dit eerst vandaag toen hij belde om na te gaan hoe de stand van zaken was.

Ik zou het zeer op prijs stellen indien van uw kant alles in het werk wordt gesteld om te bewerkstelligen dat een slepende afwikkeling van de zijde van de verzekeringsmaatschappij wordt voorkomen doordat de door uw medewerkers gedane suggestie verdwijnt.

U zult het toch met mij eens zijn dat deze dreigende ontwikkeling is ontstaan door een ridicule voorstelling van zaken door enkele van uw medewerkers."

5. Op 4 mei 2005 maakten politieambtenaren D. en S. een proces-verbaal van bevindingen op waarin onder meer staat vermeld:

"Na ongeveer 4 minuten kwamen wij ter plaatse. Wij zagen dat de ruit van het draairaam van de slaapkamer kapot was. Wij zagen dat er glas op de grond lag onder de kapotte ruit. Ook zagen wij een straatklinker bij het kapotte raam op de grond liggen.

Het gat in de ruit had ongeveer een diameter van 25 centimeter. De slotklinken van het draairaam waren dicht bij onze komst.

Het is ons inziens onmogelijk om als persoon door de kapotte ruit heen te klimmen. Ook lijkt het ons onmogelijk om een computer of andere grote goederen weg te nemen. Zeker binnen ongeveer 4 minuten."

6. Politieambtenaar N. verklaarde tijdens het interne klachtonderzoek van de politie onder meer:

"Op woensdag 12 januari 2005 heb ik enkel een aangifte opgenomen van de heer K. Voordat ik de aangifte ging opschrijven, heb ik de man gewezen op de bevindingen van de politieagenten die ter plaatse in zijn woning waren geweest en dat er twijfel was over de inbraak. De man bleef echter van mening dat er bij hem was ingebroken waarna ik een aangifte heb opgenomen. Gedurende deze aangifte heeft hij geen verdere aanwijzingen gegeven waarnaar ik onderzoek had kunnen doen. Ik heb n.a.v. deze aangifte nog overleg gepleegd met de recherchecoördinator om te bezien of er tegen de man een

proces-verbaal inzake valse aangifte opgemaakt moest worden. Gezien het feit echter dat de man op mij een verwarde indruk maakte en het opzettelijk doen van valse aangifte moeilijk te bewijzen is, hebben wij afgezien van het opmaken van een proces-verbaal. Later, de juiste dag en datum weet ik niet meer, ben ik benaderd door een verzekeringsmaatschappij. De persoon uitte zijn twijfels over de gedane aangifte. Ik heb de man verteld dat ik inhoudelijk niet op deze aangifte kon ingaan en heb hem verwezen naar de o.v.j. Vervolgens heb ik hier niets meer van vernomen."

7. Politieambtenaar S. verklaarde tijdens het interne klachtonderzoek van de politie onder meer:

"Ik kan mij het voorval nog wel herinneren. (...) Wij werden toen aangesproken door een man die de melding had gemaakt. De man vertelde dat hij in zijn woning was toen hij glasgerinkel hoorde. Hij is toen meteen naar buiten gelopen en hij zag toen nog juist een man wegrekken. (...) De man die de melding had gemaakt is onbekend gebleven. Omdat de bewoner niet thuis was en de woning afgedicht diende te worden hebben wij de glaszetter gebeld. Wij zijn toen verder gegaan met onze surveillance en de woning werd toen bewaakt door onze collega D. Toen de bewoner thuis was zijn wij nogmaals naar de woning gegaan. Wij werden toen door de bewoner binnengelaten. In de woning, bestaande uit een woonkamer en 1 slaapkamertje, troffen wij een grote chaos aan. Zo lag er in de woonkamer een matras en stond er in een kleine gang twee fietsen. De gehele woning was afgesloten en de klinken van het raam waren ook afgesloten. Wij gingen er toen vanuit dat het een vernieling van een ruit betrof doch gezien de chaos in de woning begonnen wij te twijfelen. Wij vroegen toen of hij iets vanuit zijn woning miste. Hierop zei hij dat hij een computer en een videorecorder miste. Dat moest dan tijdens dit incident gebeurd zijn. Dat is volgens mij onmogelijk. De man had namelijk verteld dat de toegangsdeur middels slot en sleutel was afgesloten en ook het geforceerde raam was middels de klinken afgesloten. Daar komt bij dat een getuige, die jammer genoeg onbekend is gebleven, direct na glasgerinkel naar buiten is gelopen en toen iemand heeft zien wegrekken. Meteen daarop kwamen wij ter plaatse en troffen een ruit aan met een gat van 25 cm. Door dit gat is het onmogelijk om naar binnen te klimmen en vanuit de woning goederen weg te nemen. Ik weet nog dat mijn collega hem heeft verteld dat de man nog maar eens goed in zijn woning moest kijken of de goederen niet ergens anders stonden. Dit zei hij gezien de grote hoeveelheid rommel in de woning. De man zou dit doen. Later hoorde ik dat hij toch aangifte had gedaan van diefstal vanuit zijn woning. Gezien de feiten en omstandigheden die ik eerder heb aangegeven lijkt mij dit onmogelijk. Ik acht het dan ook mijn plicht de man te wijzen op het feit dat het doen van valse aangifte strafbaar is. Het is dan ook niet zo dat ik hem heb beschuldigd van valse aangifte."

8. Politieambtenaar L. deelde bij het interne klachtonderzoek van de politie onder meer:

"Nu ik de klacht gelezen heb, begrijp ik dat de man verontwaardigd is dat wij zijn zoon beschuldigen van het doen van valse aangifte. Dit is niet waar. Direct nadat een bewoner glaserinkel had gehoord, is hij naar buiten gegaan en zag nog juist een persoon wegrekken. Wij kwamen kort daarop, dat was een paar minuten later, ter plaatse en zagen dat er middels een straatklinker een ruit was ingegoooid. Het gat in de ruit had een doorsnede van ongeveer 25 cm. Wij gingen er toen vanuit dat het een vernieling van een ruit betrof. Omdat de bewoner niet thuis was zijn wij verder gegaan met onze surveillance en een andere collega is achtergebleven in afwachting van de komst van de glaszetter. Toen de bewoner thuis was gekomen, zijn wij nogmaals naar de woning toegegaan. In de woning gekomen, zag ik een grote wanorde. De geforceerde ruit bleek te zijn afgesloten middels klinken en de bewoner vertelde ons dat hij de woning middels slot en sleutel had afgesloten en bij thuiskomst was de toegangsdeur nog steeds afgesloten. Gezien deze feiten was het voor ons duidelijk dat er enkel van een vernieling van een ruit sprake was. De bewoner zei toen echter dat hij enkele goederen miste vanuit zijn woning en wilde aangifte doen van diefstal vanuit zijn woning. Wij hebben de man toen verteld dat het onmogelijk was dat de diefstal zojuist had plaatsgevonden. Het was, gezien de feiten, onmogelijk dat er iemand de woning was binnengedrongen. Daar was het gat in de ruit te klein voor en het lijkt onwaarschijnlijk dat een dader middels een valse sleutel de woning binnenkomt, de goederen wegneemt en vervolgens de toegangsdeur weer middels sleutel afsluit. Ik heb de man dan ook geconfronteerd met deze feiten en attendeerde hem er op dat het doen van valse aangifte strafbaar is. Bovendien heb ik de man gevraagd eerst nog maar eens goed in de woning te kijken of de goederen ergens anders lagen. Het was namelijk een grote warboel in de woning."

9. De voorzitter van de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden berichtte verzoekers vader bij brief van 12 juli 2005 onder meer:

"Tijdens de hoorzitting van de (...) Commissie (...) heeft de voorzitter u medegedeeld dat uitgezocht zou worden of er nog een strafrechtelijk onderzoek tegen uw zoon loopt en wat er is gebeurd met de aangifte die door uw zoon is gedaan.

Ik heb informatie ingewonnen bij het betreffende bureau. Hieruit is gebleken dat er geen strafzaak is opgezet terzake het doen van valse aangifte. Men heeft hier, gezien de gemoedstoestand van uw zoon, vanaf gezien. Voor zover bij politie Haaglanden bekend is er ook door de verzekeringsmaatschappij geen aangifte gedaan terzake het doen van een valse aangifte."

10. Op 8 september 2005 deelde de korpsbeheerder verzoekers vader bij brief mee dat hij verzoekers klacht over de wijze van optreden/bejegening ongegrond achtte en dat hij de klacht over de deskundigheid/professionaliteit gegrond achtte. Voor de motivering van zijn besluit verwees de korpsbeheerder naar het advies van de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden. In dat advies staat onder meer weergegeven:

"1. Wijze van optreden/bejegening

(...)

Uit de politierapporten blijkt dat de politiefunctionarissen aan de zoon van klager hebben gevraagd of hij spullen miste. Gezien de eerder melding gingen de politiefunctionarissen op dat moment uit van een vernieling van de ruit. Door de rommel in huis gingen zij in eerste instantie twijfelen, waarna zij vroegen of hij spullen miste. Hierop verklaarde de zoon van klager dat hij verschillende goederen miste. Echter, bij nader onderzoek, bleek dat de knippen van het raam nog dicht zaten en het gat in de ruit te klein om doorheen te klimmen of de genoemde goederen door naar buiten te halen. Ten overstaan van politiefunctionaris L. heeft de zoon van klager verklaard dat hij de woning middels slot en sleutel had afgesloten en bij zijn thuiskomst de deur nog steeds afgesloten heeft aangetroffen (...). De politiefunctionarissen verklaren dat zij het toen noodzakelijk vonden om de zoon van klager erop te wijzen dat het doen van valse aangifte strafbaar is.

Op grond van bovenstaande, hetgeen is opgenomen in ambtsedige verklaringen van de politiefunctionarissen, komt de commissie tot de slotsom dat de politieambtenaren op dat moment in redelijkheid de conclusie mochten trekken dat er geen inbraak had plaatsgevonden. Nu zij hieraan twijfelden acht de commissie het een logische stap dat de politieambtenaren de zoon van klager hebben gewezen op de mogelijkheid van een valse aangifte. De commissie acht het optreden van de betreffende politiefunctionarissen in dit opzicht zorgvuldig.

De commissie adviseert de korpsbeheerder het klachtelement niet gegrond te verklaren.

2. Deskundigheid/professionaliteit

Ondanks de waarschuwing van de betreffende politiefunctionarissen heeft de zoon van klager drie dagen later aangifte van inbraak gedaan. In de aangifte is een zinsnede opgenomen waaruit blijkt dat de politie twijfelt of de inbraak wel heeft plaatsgevonden. De commissie is van mening dat de politie hierbij niet juist is opgetreden. Wanneer de politie het vermoeden had dat er een valse aangifte werd gedaan had zij een proces-verbaal terzake het doen van een valse aangifte moeten opmaken, of alsnog een onderzoek in moeten stellen naar de inbraak. Nu geen van beide mogelijkheden zijn uitgewerkt is de klager beperkt in het ondernemen van vervolgstappen.

Wanneer er onvoldoende grond is om een vervolging in te stellen voor het doen van een valse aangifte, dan is de commissie van mening dat een dergelijke zinsnede niet moet worden opgenomen in een proces-verbaal."

11. Verzoeker berichtte de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden bij brief van 15 september 2005 dat hij zijn klachten aan de Nationale ombudsman zou gaan voorleggen.

12. De Nationale ombudsman legde op 10 november 2005 verzoekers klacht nogmaals voor aan de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden, met het verzoek in verband met het gegronde deel van de klacht te bezien of de zinsnede met betrekking tot de twijfel over het al dan niet plaatsgevonden hebben van de inbraak alsnog kon worden verwijderd.

13. Op 16 december 2005 berichtte de korpsbeheerder dat de aangifte niet zou worden gewijzigd en dat verzoeker alsnog zou worden uitgenodigd tot het afleggen van een verklaring over het doen van een valse aangifte.

14. De korpsbeheerder liet de Nationale ombudsman op 7 februari 2006 weten dat de gegrondverklaring is opgenomen in de registratie van de gebeurtenis in het bedrijfsprocessensysteem van de regiopolitie Haaglanden.

15. Het regionale politiekorps Haaglanden maakte tegen verzoeker een proces-verbaal op ter zake van het doen van valse aangifte en zond dit op 24 april 2006 in naar het arrondissementsparket te Den Haag. Het Openbaar Ministerie zond het proces-verbaal terug naar de politie omdat er nader onderzoek diende te worden ingesteld. Op 22 augustus 2006 zond de politie het proces-verbaal opnieuw in naar het Openbaar Ministerie.

16. Op 12 oktober 2006 seponeerde de politieparketsecretaris namens het Openbaar Ministerie te Den Haag de zaak tegen verzoeker wegens het ontbreken van wettig bewijs.

A. Het regionale politiekorps Haaglanden

I. Ten aanzien van de opmerkingen over de valse aangifte

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er namens zijn zoon over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Haaglanden zijn zoon op 9 februari 2005 naar aanleiding van zijn melding van een inbraak middels opmerkingen hebben laten weten hieraan te twijfelen en hem hebben meegedeeld dat het doen van een valse aangifte strafbaar is.

2. De beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden merkte onder verwijzing naar het ambtsbericht van de chef van het Bureau Zoetermeer op dat de politieambtenaren verzoeker terecht hebben gewaarschuwd dat het doen van een valse aangifte strafbaar is. Hierbij is van belang dat de politieambtenaren vier minuten na de melding van glasgerinkel ter plaatse waren gekomen, het gat in de ruit te klein was om doorheen te klimmen en het onmogelijk was in zo'n kort tijdsbestek een computer en een videorecorder weg te nemen. Voorts was later in de woning van verzoeker waargenomen dat de plaats waar de computer moest hebben gestaan stofvrij was. Daardoor is de conclusie getrokken dat de

computer daar nooit had gestaan. De waarschuwing is gegeven omdat de politie de taak heeft strafbare feiten te voorkomen.

3. De betrokken politieambtenaren erkenden de betreffende opmerking(en) te hebben gemaakt.

Beoordeling

4. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit vereiste betekent onder meer dat politieambtenaren jegens burgers geen toespelingen maken op mogelijk door die burgers gepleegde strafbare feiten indien daaromtrent geen enkele zekerheid bestaat.

5. Het staat vast dat de betreffende politieambtenaren twijfels hadden over de juistheid van verzoekers stelling dat er bij zijn zoon was ingebroken. Mede gelet op de taak van de politie, die ook bestaat uit het voorkomen van strafbare feiten (zie Achtergrond, onder B.), lag het in de rede verzoeker te waarschuwen door hem mee te delen dat het doen van een valse aangifte strafbaar is gesteld (zie Achtergrond, onder A.). Gelet hierop heeft de politie niet gehandeld in strijd met het verbod van vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt over de wijze waarop de klacht over genoemde gebeurtenis is behandeld. Hij klaagt er met name over dat de politie onvoldoende invulling heeft gegeven aan de poging om de klacht via bemiddeling af te doen. In dit verband liet verzoeker weten dat naar zijn mening bemiddeling bestaat uit een gesprek met een bemiddelaar, waarbij partijen hun standpunten uitwisselen en er onder leiding van de bemiddelaar wordt getracht tot een consensus te komen. Hij werd echter door de klachtencoördinator van Bureau Zoetermeer telefonisch benaderd, waarbij deze hem had meegedeeld volledig achter de visie van zijn collega's te staan. Verzoeker ziet dit niet als een bemiddelingspoging. Hij had daarop laten weten bij de korpsbeheerder een formele klacht in te dienen.

2. De korpsbeheerder verwees voor zijn standpunt over dit punt naar het ambtsbericht van de Bureauchef Zoetermeer. Die berichtte dat de klachtbehandelaar tijdens de behandeling van de klacht hoor- en wederhoor had toegepast. Hierbij was gebleken dat verzoeker niet openstond voor een bemiddelingsgesprek. Hij had laten weten niet tevreden te zijn met de voorlopige onderzoeksresultaten en wilde dat de klacht formeel zou worden behandeld.

Om die reden had de klachtbehandelaar afgezien van verdere bemiddelingspogingen en van zijn bevindingen een onderzoeksrapport opgemaakt ten behoeve van de klachtencommissie.

Beoordeling

3. Over de gang van zaken bij het telefoongesprek tussen verzoeker en de klachtencoördinator staan de lezingen van partijen tegenover elkaar. Uit het onderzoek zijn geen feiten of omstandigheden naar voren gekomen op grond waarvan aan een van de lezingen meer waarde moet worden toegekend. Om die reden onthoudt de Nationale ombudsman zich op dit punt van een oordeel.

III. Ten aanzien van de actie naar aanleiding van de gegrondverklaring

Bevindingen

1. Voorts klaagt verzoeker er over dat het regionale politiekorps Haaglanden geen actie heeft ondernomen naar aanleiding van de gegrondverklaring van een deel van zijn klacht. Hij klaagt er met name over dat de politie op dit punt geen excuses heeft aangeboden en de aangifte niet heeft gewijzigd.

2. De korpsbeheerder deelde op dit punt mee dat hij de klacht over de zinsnede in het proces-verbaal van aangifte gegrond achtte en dat naar aanleiding daarvan voldoende maatregelen waren getroffen. De korpsbeheerder verwees daarbij naar een aan hem gerichte brief van het Bureau Zoetermeer waarin werd meegedeeld dat de betreffende maatregelen bestaan uit het opnemen van genoemde beslissing in de registratie in het bedrijfsprocessensysteem. Voorts werd de korpsbeheerder in die brief bericht dat het aanbieden van excuses voorbarig was omdat verzoekers klacht nog door de Nationale ombudsman werd onderzocht.

Beoordeling

3. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Dat houdt onder meer in dat de gegrondverklaring van een klacht dient te leiden tot een passend herstel van de geconstateerde tekortkoming.

4. Het staat vast dat de aangifte van verzoeker niet is gewijzigd naar aanleiding van de gegrondverklaring van zijn klacht over een daarin opgenomen zinsnede. Integendeel, naar aanleiding van een interventie door de Nationale ombudsman is besloten alsnog proces-verbaal op te maken wegens het doen van valse aangifte. Uiteraard was dit niet de bedoeling van die interventie. Toen vervolgens de officier van justitie de zaak seponeerde

wegens onvoldoende bewijs, heeft de politie ook daarin geen aanleiding gezien het proces-verbaal aan te passen. Door slechts in het bedrijfsprocessensysteem op te nemen dat verzoekers klacht gegrond is verklaard, heeft de politie onvoldoende passend actie ondernomen naar aanleiding van de geconstateerde tekortkoming. Verzoeker had immers niet geklaagd over de vastgelegde gegevens in het bedrijfsprocessensysteem, maar over de inhoud van het proces-verbaal. Het had dan ook in de rede gelegen, zeker na het sepot door de officier van justitie, het proces-verbaal aan te passen op basis van de gegrondverklaring van verzoekers klacht door de korpsbeheerder. Door dit na te laten heeft de politie gehandeld in strijd met het vereiste van rechtszekerheid.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

B. De Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden

Ten aanzien van het verslag van de hoorzitting

Bevindingen

1. Voorts klaagt verzoeker over de wijze waarop de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden (verder: de Commissie) zijn hiervoor genoemde klacht heeft behandeld. Hij klaagt er met name over dat hem het verslag van de hoorzitting van 28 juni 2005 niet ter goedkeuring is voorgelegd. Verzoeker is van mening dat het verslag op onderdelen onvoldoende zorgvuldig is opgesteld. Volgens verzoeker is er door deze handelwijze geen sprake van een integere klachtenprocedure.

2. De voorzitter van de Commissie liet weten dat het verslag van de zitting is goedgekeurd door de leden van de Commissie waarna het is ondertekend door de voorzitter en de secretaris. Het betreft een verslag van de bevindingen van een onafhankelijke Commissie en het is niet voorgeschreven dat een verslag van de hoorzitting wordt voorgelegd aan de verzoeker. De Commissie heeft de klacht op een juiste wijze behandeld, aldus de voorzitter.

Beoordeling

3.1. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste betekent hier dat een verslag van een hoorzitting van de klachtencommissie een correcte weergave moet zijn van hetgeen op die zitting is voorgevallen.

3.2. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dat houdt in dit geval in dat, indien wettelijke bepalingen dit voorschrijven en/of burgers daarop een beroep doen, een verslag van een hoorzitting ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan betrokkenen.

4.1. Verzoeker heeft onvoldoende concreet aangegeven welke onjuistheden het verslag zou bevatten. Op dit punt mist de klacht feitelijke grondslag.

4.2. Het staat vast dat de Commissie het verslag van de hoorzitting niet heeft voorgelegd aan verzoeker. Voorts is uit het onderzoek niet gebleken dat verzoekers gemachtigde op de hoorzitting heeft gevraagd om inzage in het verslag ter goedkeuring. Gelet op het feit dat er geen (wettelijk) voorschrift is dat bepaalt dat het verslag in alle gevallen door alle betrokkenen dient te worden geaccordeerd en nu verzoekers gemachtigde hierom niet heeft verzocht, heeft de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen politie Haaglanden juist gehandeld door het verslag niet (uit eigen beweging) ter goedkeuring aan verzoekers gemachtigde voor te leggen. De Commissie heeft hiermee niet gehandeld in strijd met het beginsel van fair play.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden, is gegrond ten aanzien van:

- de actie naar aanleiding van de gegrondverklaring, wegens strijd met het vereiste van rechtszekerheid;

niet gegrond ten aanzien van:

- de opmerkingen over de valse aangifte.

De Nationale ombudsman onthoudt zich van een oordeel over het onvoldoende invulling geven aan de bemiddelingspoging bij de klachtbehandeling.

De klacht over de onderzochte gedraging van de Onafhankelijke commissie voor klachten tegen de politie Haaglanden, is niet gegrond.

INSTEMMING

Met instemming heeft de Nationale ombudsman kennisgenomen van de mededeling van de korpsbeheerder dat middels een aanvullend proces-verbaal de mededeling over twijfels over de juistheid van de aangifte is herroepen en dat verzoeker daarvan een afschrift is verstrekt.

Onderzoek

Op 26 september 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer K. te Zoetermeer, ingediend door de heer Ko., vader van K. te Zoetermeer, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Haaglanden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden (de burgemeester van Den Haag), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd vijf betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. Zij maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Haaglanden en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het onderzoek van de Nationale ombudsman werd tussentijds opgeschort in verband met het alsnog opmaken van een proces-verbaal tegen verzoeker wegens verdenking van het doen van een valse aangifte. Na de sepotbeslissing namens het Openbaar Ministerie werd het onderzoek hervat.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De reacties van verzoeker en de korpsbeheerder gaven geen aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen en aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 26 september 2005, aangevuld op 1 oktober 2005, met bijlagen.

Standpunt van de beheerder van het regionale politiekorps Haaglanden van 7 februari 2006, met bijlagen.

Informatie van de korpsbeheerder van 20 februari 2006.

Reactie van verzoeker van 9 maart 2006.

Reactie van de korpsbeheerder van 25 april 2006.

Nadere reactie van verzoeker van 20 mei 2006.

Informatie van de korpsbeheerder ontvangen op 23 oktober 2006.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

A. Wetboek van strafrecht

Artikel 188

"Hij die aangifte of klacht doet dat een strafbaar feit gepleegd is, wetende dat het niet gepleegd is, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste een jaar of geldboete van de derde categorie."

B. Politiewet 1993

Artikel 2

"De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven."

C. Klachtregeling politie Haaglanden 2004

Artikel 9

"Binnen één week na de registratie van een klacht wordt overleg (intake) gevoerd met de klager. Dit overleg dient er onder andere toe om vast te stellen of de klacht door middel van bemiddeling kan worden afgehandeld, en om vast te stellen in hoeverre de klacht voor verdere behandeling in aanmerking komt.

Indien overleg of bemiddeling leidt tot een oplossing waarmee de klager tevreden is, wordt de klacht niet verder behandeld. De klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft wordt door een gemotiveerde afdoeningbrief, geïnformeerd over de beëindiging van de klachtbehandeling. Hij zendt een kopie van zijn brief aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft.

In de gevallen waarin overleg met de klager of bemiddeling niet leidt tot tevredenstelling van de klager, wordt de behandeling van de klacht voortgezet met inachtneming van de bepalingen van de artikelen 9.2 en 9.3 van de Algemene wet bestuursrecht.

Bij de voortgezette behandeling van de klacht wordt recht gedaan aan het beginsel van hoor en wederhoor; de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, worden geïnformeerd over elkaar standpunt en krijgen de gelegenheid daar op te

reageren."

Toelichting bij Artikel 9

"Ad lid 1: het antwoord op de vraag wat een klager met zijn klacht wil bereiken, is van groot belang voor de wijze waarop een klacht het meest efficiënt kan worden behandeld. Vaak zal pas uit overleg met de klager blijken welke aanpak het meest geschikt is. Overleg met de klager kan ook onduidelijkheden over de klacht ophelderen, en leiden tot een zekere stroomlijning van de klacht. Daarom is bepaald dat binnen een week na de ontvangst van een klacht (die in beginsel voor behandeling in aanmerking komt) overleg met de klager wordt gevoerd. Dit overleg kan worden gezien als een soort van intakegesprek en kan eventueel telefonisch plaatsvinden.

Ad lid 2: tussentijdse beëindiging van de behandeling van een klacht is op grond van artikel 9:5 van de Awb mogelijk indien het bestuursorgaan naar tevredenheid van de klager aan diens klacht tegemoet is gekomen. Op grond van het derde lid van artikel 9 van de regeling worden de betrokkenen schriftelijk geïnformeerd over de beëindiging van de behandeling van de klacht. Door het zenden van een schriftelijke mededeling wordt voorkomen dat er misverstanden ontstaan over de vraag of er nog een actie van de zijde van de politie zal volgen. Met het doen van zo'n mededeling kan het klachtdossier worden gesloten.

Ad lid 3: indien overleg met de klager of een poging tot bemiddeling niet tot resultaat heeft geleid dat de klager tevreden is gesteld, dient de behandeling van de klacht te worden voortgezet met inachtneming van de daarvoor geldende bepalingen van hoofdstuk 9 van de Awb. Gelet op artikel 3, vijfde lid, van deze regeling dient de commissie daarbij te worden ingeschakeld. Van belang hierbij is dat de termijnen van artikel 66 van de (nieuwe) Politiewet (tien danwel veertien weken) beginnen te lopen op de datum van ontvangst van een klaagschrift. Dit betekent dat met een gesprek met de klager of met een poging tot bemiddeling niet te lang moet worden gewacht.

Ad lid 4: een van de vaste uitgangspunten bij een klachtbehandeling - procedure is de toepassing van het beginsel van hoor en wederhoor. Klager en beklaagde dienen elkaars standpunten te kennen, en dienen de gelegenheid te krijgen op elkaar standpunt te reageren. Degene die is belast met de behandeling van de klacht dient ervoor te zorgen dat dit beginsel wordt toegepast."

D. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 9:10

"1. Het bestuursorgaan stelt de klager en degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft, in de gelegenheid te worden gehoord.

2. Van het horen van de klager kan worden afgezien indien de klacht kennelijk ongegrond is dan wel indien de klager heeft verklaard geen gebruik te willen maken van het recht te worden gehoord.

3. Van het horen wordt een verslag gemaakt."

Artikel 9:15

"1. Bij het bericht van ontvangst, bedoeld in artikel 9:6, wordt vermeld dat een persoon of commissie over de klacht zal adviseren.

2. Het horen geschiedt door de in artikel 9:14 bedoelde persoon of commissie. Indien een commissie is ingesteld, kan deze het horen opdragen aan de voorzitter of een lid van de commissie.

3. De persoon of commissie beslist over de toepassing van artikel 9:10, tweede lid.

4. De persoon of commissie zendt een rapport van bevindingen, vergezeld van het advies en eventuele aanbevelingen, aan het bestuursorgaan. Het rapport bevat het verslag van het horen."